

יְהִי לָכֵן קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן

ת"א א שבת שבתון שבת כד:

לקוטי הלכות

ⓔ

בְּהַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, וּיְכַפֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְנַפְי אֹר הָאֵין סוּף יִתְפָּרֵד. וְזֶהוּ בְּחִינַת שַׁבַּת, שְׁצַרִּיד הָאָדָם לְזַכֵּר תְּמִיד וּלְהַמְשִׁיד עַל עֲצָמוֹ קֹדֶשׁת שַׁבַּת גַּם בְּיָמֵי הַחַל, הֵינּוּ שַׁבְּתוֹד כָּל הַבְּלָבוּלִים יַעֲמֹד וַיְנַוֵּחַ בְּבְחִינַת שַׁבַּת, וְעַל־יְדִיזָה יִנְצַל מִכָּל הַמַּחְשָׁבוֹת רְעוּת. (אורח חיים - הלכות שבת ו' - אות ח', עיין אוצר היראה - שבת - מ"ב לפי אוצר היראה - מחשבות ורהורים - ו')

יְהִיָּה לָכֵם קֹדֶשׁ שַׁבַּת - הַצַּדִּיק הָאָמֵת הוּא בְּחִינַת שַׁבַּת כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ הַחֲכָרִיא לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֲנִי הוּא שַׁבַּת וְכוּ'. וְכֵמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל לְעִנְיֵן קֹדֶשׁת שַׁבַּת שְׁמִי שְׁמֵהֲלֵךְ בְּמִדְבָּר וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מִתִּי שַׁבַּת מִזְנֵה שְׁשֵׁה יָמִים וּמִקֹּדֶשׁ שְׁבִיעִי. וְאָמְרוּ שֵׁם שְׁגַם בְּכָל הַשְּׁשֵׁה יָמִים אָסוּר לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה כִּי אִם כְּדֵי חַיִּיו לְבַד, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עוֹשֶׂה גַם כֵּן מְלָאכָה כְּדֵי חַיִּיו וּמֵאֵי נִפְקָא מִיָּנֵה בְּמַה שְׁמִקְדֵּשׁ שְׁבִיעִי הֵיא רַק לְקִדּוּשֵׁי וְאֲבָדְלָתָא. כְּמוֹ כֵּן גַּם לְעִנְיֵן הַהֲתַקְרְבוּת אֵל הַצַּדִּיק עֲכָשׁוּ אַחַר שְׁנֵת־בְּלָבֵל הָעוֹלָם מְאֹד עַל יְדֵי הַקַּטְגוֹרִיא שְׁבִין הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, עַד שְׁאֵין אֶחָד יוֹדֵעַ הָאָמֵת לְאָמְתוֹ מִי הוּא הַצַּדִּיק הָאָמֵתִי שְׁיֻכַּל לְתַקֵּן אוֹתוֹ בְּשְׁלִימוֹת, וּמִחֲמַת זֶה יֵשׁ שְׁחוּלְקִים לְגַמְרֵי עַל כָּל הַצַּדִּיקִים שְׁהִיוּ מִימֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְצ"ל, וְאֹמְרִים שְׁמֵאֲמִינִים לְכָל דְּבָרֵיהֶם שֶׁל הַחוּלְקִים זֶה עַל זֶה, וְעַל כֵּן אֵינָם מְאֲמִינִים בְּכֻלָּם. אֲבָל בְּאָמֵת לֹא כֵּד הוּא הַמְּדָה כִּי אֲדַרְבָּא אֲנִי צְרִיכִים לְהֵאֲמִין בְּכֻלָּם. כִּי רַק מִכַּת הָעוֹסְקִים בְּחֻמּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמַעֲמִידִים יְסוּדוֹת עַל דְּבָרֵי הָאֵפִיקוֹרְסִים הַמְּפָרְסָמִים, אֲרִיסְמוֹ וְחֲבָרְיוֹ יִמַּח שְׁמָם, וּפּוֹנִים עֵרַף מֵהַגְּמָרָא הַקְּדוּשָׁה וּמְדַבְּרֵי

מִשַּׁבַּת לְשִׁשַּׁת יָמֵי הַחַל. וְזֶהוּ: רוּצָה ה' אֶת יְרֵאָיו, שְׁעַקֵּר הַפְּרָנְסָה הוּא רַק עַל־יְדֵי הָאֲרַת הַרְצוֹן. (אורח חיים - הלכות שבת ג' - ג')

Ⓐ

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי - עַקֵּר הַזְּבִיחָה וְהַשְּׁחִיטָה שֶׁל הַיָּצָר הָרַע וְחִילוּתָיו, שְׁעוֹסְקִין לְמַבַּח וּלְשַׁחַט בְּנֵי הָאָדָם, הָעַקֵּר הוּא עַל־יְדֵי שְׁעוֹסְקִין לְהַכְנִים בָּהֶם מַחְשָׁבוֹת רְעוּת, שְׁעַל־יְדִיזָה עַקֵּר הַזְּבִיחָה וְהַשְּׁחִיטָה שְׁלָהֶם. וְהָעַקֵּר לֹאֲכֹד אֶת הָאָדָם בְּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל תַּאֲוֹת מָמוֹן, כִּי בְּזֶה הָאָדָם טָרוּד מְאֹד בְּמַחְשָׁבָתוֹ כָּל יָמֵי חַיָּיו, כִּי אֵין אָדָם מֵת וְחָצִי תַאֲוֹתוֹ בְּיָדוֹ, וְכָל מַה שֵׁישׁ לוֹ יוֹתֵר חֶסֶד לוֹ בְּיוֹתֵר וְאֵינוֹ מְמַלֵּא תַאֲוֹתוֹ לְעוֹלָם. וְהִנֵּה מַחֲמַת שְׁהַמְחָשָׁבוֹת כְּרוּכִים וְנִסְפָּכִים זֶה בְּזֶה מְאֹד, עַל־יְדִיזָה הוֹלְכִין מִרְעִיוֹן לְרְעִיוֹן וּמִמַּחְשָׁבָה לְמַחְשָׁבָה, עַד שְׁבָאִים עַל־יְדִיזָה לְמַה שְׁבָאִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם.

Ⓑ

וְהָעֲצָה הַבְּלָלִית לָזֶה הוּא, שְׁפִתָּאֵם יַעֲמֹד הָאָדָם וַיְנַוֵּחַ וַיִּשְׁבַּת וַיְהִיָּה שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה בְּמַחְשָׁבָתוֹ. וְזֶה בְּחִינַת שַׁבַּת, שַׁבְּתוֹד כָּל הַפְּרָדוֹת וְהַבְּלָבוּלִים וְהָרְעִיוֹנִים הַרְבִּים וְהַמַּחְשָׁבוֹת יְכַפֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי וַיְנַוֵּחַ וַיִּשְׁבַּת בְּבְחִינַת שַׁבַּת, כִּי בְּאָמֵת הַמַּחְשָׁבָה בְּיַד הָאָדָם תְּמִיד לְהַפְּזוֹתָהּ כְּרָצוֹנוֹ, רַק בְּשְׁנֵת־בְּלָבֵל בְּמַחְשָׁבוֹת וְרְעִיוֹנִים הַרְבֵּה, גְּדָמָה לוֹ שְׁקִשָּׁה לוֹ לְשׁוּב וּלְצִאת מֵהֶם, אֲבָל עַקֵּר הָעֲצָה, שְׁפִתָּאֵם יַעֲמֹד וַיִּשְׁבַּת וּיְכַפֵּל עֲצָמוֹ, כִּי זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִנְיֵן הַמַּחְשָׁבוֹת,

Ⓒ

Ⓓ

שְׁהָעַקֵּר הוּא שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, כִּי אִם יִרְצָה לַעֲמֹד וּגְדָם וּלְסַתְרָם, יְהִיָּה גִלְבָּד יוֹתֵר, עַל־כֵּן הָעַקֵּר לְהִיּוֹת שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה מַעֲתָה עַל־כָּל־פְּנִים, שַׁבְּתוֹד תַּקַּף כְּלָבוּל הַמַּחְשָׁבוֹת יַעֲמֹד וַיְנַוֵּחַ וְלֹא יִחַשֵׁב עוֹד. וּלְפַעְמִים צְרִיךְ לָזֶה בְּטוֹל דְּקִדְשָׁה בְּאָמֵת, הֵינּוּ שְׁיְכַפֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי וַיּוֹכֵר